

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Бургас, 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иво В. Добрев

при участието на секретаря Мария Н. Тошева
като разглежда докладваното от Иво В. Добрев Търговско дело №
20222100900195 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба, предявена от Национална агенция за приходите-София, чрез процесуален представител Биляна Ангелова Хаджийска- Тодорова с адрес гр.София, ул.“Триадица“ №2, ет.6, ст.38 срещу "Монолитстрой-3"ЕООД /заличено/, ЕИК 200827646, със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул."Александър Стамболийски" №7, ет.1 с правно основание чл.29 ал.1 ЗТРРЮЛНЦ за установяване вписване на несъществуващо обстоятелство- заличаването на посоченото по-горе търговско дружество.

Ищецът Национална агенция за приходите- гр.София твърди, че е приключило ревизионно производство в хода на което са установени публични задължения на ответника, определени по размер с ревизионен акт № Р-02000217003314-091-001/ 23.11.2017г. Дружеството имало и други установени изискуеми задължения по декларации образец №6 - ДДФЛ, ДОО, здравно осигуряване и УПФ, както и такива по справки- декларации по ЗДДС. Общият размер на публичните задължения на ответника възлизал на сумата от 119 930.22 лева.

Сочи се също така, че с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ал.1 ДОПК е наложен запор върху банковите сметки на ответника във всички банки на територията на страната, а със съобщение за доброволно изпълнение от 14.12.2017г. е образувано изпълнително дело №170361633/2017г. за събиране на установените и изискуеми задължения на дружеството, връчено на управителя на търговеца на 22.12.2017г. Излагат се съображения, че заличаването на търговеца възпрепятствало събирането на публичните вземания и реализацията на евентуално наличното за обезпечение имущество. Уточнява се в тази връзка, че срещу „Монолитстрой-3“ЕООД се водило исково производство с правно основание чл.216 ал.1 т.6 ДОПК за обявяване недействителност на сделка, която се твърди да е сключена във вреда на публичния

взискател- търговско дело №15421г. по описа на СГС.

Заявява се, че ликвидаторът е декларирал липсата на задължения към кредитори, независимо от обстоятелството, че дружеството е уведомено още с връчването на съобщението за доброволно изпълнение на 22.12.2017г. за задълженията си към фиска. Това невярно деклариране от страна на ликвидатора послужило за вписване заличаването по партидата на търговеца. При съобразяване на висящото исково производство и възможността да бъде установено имущество, което да послужи за погасяване на публичните задължения не трябвало да приключва и процеса по ликвидация на търговеца.

В постъпилия отговор на исковата молба се излагат съображения за недопустимост на производството, предвид загубването качеството на кредитор от страна на ищеца, който не предявил вземанията си в срок. Ликвидаторът не дължал повторно уведомление на НАП, след като веднъж бил направил това на 15.03.2021г. Сочат се доводи, че публичните вземания са погасени по давност с изтичането на петгодишния, предвиден в ДОПК срок. Изтъкат се и аргументи, че уважаването на иска не би довело до промяна в правното положение на ищеца, тъй като заличаването на вписването имало действие занаяпред. Твърди се също така, че към датата на заличаване на търговеца, последният не е имал каквото и да е имущество, което да бъде разпределено, а уважаването на предявения иск по чл.216 ДОПК също не би довело до връщане на имущество в патримониума на юридическото лице. Направено е доказателствено искане за изискване на изпълнителното дело с цел доказване на твърденията за настъпила погасителна давност по твърдените публични вземания.

Ищецът в допълнителната искова молба оспорва възражението на ответника, че НАП не е предявила вземането си пред ликвидатора, въпреки публикуваната покана до кредиторите. НАП ангажира доказателства, свидетелстващи за обстоятелството, че се явява кредитор на ответника, а дружеството било уведомено за задълженията си още с връчването на съобщението за доброволно изпълнение във връзка с образуваното изпълнително дело срещу него. Зачиването на търговеца било извършено въпреки наличието на изискуеми задължения на ответника. Поддържа се твърдението, че ликвидаторът декларирал липсата на такива задължения в разрез с предписанията на разпоредбата на 273 ТЗ. Сочи се също така, че от страна на дружеството в счетоводния баланс към 31.12.2020г. изрично са заявени данъчни и осигурителни задължения в размер на 91 000 лева, като тази информация е обявена в търговския регистър. Ответникът черпил права от собственото си противоправно поведение, още повече че бил наясно и с воденето на исков процес по чл.216 ДОПК. Вема се отношение по направеното възражение за изтекла погасителна давност като се изтъкват аргументи за предприети конкретни действия по налагане на обезпечителни мерки. Цитират се издадените в тази връзка постановления на публичния изпълнител, които били връчени на длъжника, поради което следвало да се счита, че се касае за действия, водещи до спиране на давността съгласно чл.171 ал.1 т.5 ДОПК. В настоящия случай ставало дума за вписване на несъществуващи обстоятелства, тъй като не били спазени императивните норми на чл.271 и чл.272 ТЗ.

Ответникът е депозирал отговор на допълнителната искова молба, като поддържа

позицията си за спазване изискването да бъде изрично уведомен ищеца, който обаче не предявил вземанията си по съответния ред. Изразява се несъгласие с твърдението, че „Монолитстрой 3“ЕООД е било наясно със задълженията си към НАП, тъй като декларацията на ликвидатора била депозирана в търговския регистър на 22.02.2022г., а ставало дума за счетоводен баланс за 2020г. Уточняват се във връзка с възражението за изтекла давност датите, на които е започнала да тече същата, като се обсъждат представените от ищеца писмени доказателства, включително се изтъква, че при липса на банкови сметки не е имало годен предмет на обезпечение. Липсата на надлежно обезпечение водила до несъществуване на основание за спиране на давността.

Назначеният от съда особен представител на ответника поддържа възраженията и оспорванията, направени в отговора и допълнителния отговор на исковата молба, както и формулираните доказателствени искания.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и от извършена служебна справка по партидата на търговеца се установява, че с решение на едноличния собственик на капитала Атанас Василев Йорданов от 18.06.2021г. е прекратена дейността на дружеството и същото обявено в ликвидация. Определен е шестмесечен срок за приключване на ликвидационното производство, считано от датата на вписване на поканата до кредиторите в търговския регистър. За ликвидатор е определен управителя на дружеството и собственик на капитала Атанас Йорданов. Решението е вписано по партидата на „Монолитстрой 3“ЕООД в търговския регистър на 16.07.2021г., а поканата до кредиторите обявена на 22.07.2021г.

По подаденото заявление за вписване заличаване на търговеца №2022022224959 е извършено такова след решение на съда за отмяна на отказа на длъжностното лице от 11.03.2022г.

При така приетата за установена фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи.

Целта на извършваната след прекратяване на едно търговско дружество ликвидационна процедура е ликвидирането на актива и пасива на неговото имущество. Поради това ликвидаторът е длъжен да довърши текущите сделки, да събере вземанията, да превърне имуществото в пари и да удовлетвори кредиторите, а остатъкът да разпредели между членовете на дружеството, след което да поиска заличаване на същото от търговския регистър. Ликвидацията приключва с пълното ликвидиране на актива и пасива на имуществото, без значение дали обхватът на този актив или пасив е известен на ликвидатора и без значение дали дружеството е заличено или не. Дори последното да е заличено, ликвидацията трябва да продължи, ако имуществените отношения не са били напълно уредени- останали са непогасени задължения или неразпределени активи, в който случай няма пречка да се назначи ликвидатор и след заличаването.

Уреждането на задълженията и разпределяне на останалото имущество е условие за

заличаване на дружеството, поради което ако тези предпоставки не са налице, то и евентуалното заличаване би се основавало на незавършен фактически състав. По тази причина заличаването на дружеството несъмнено ще представлява вписване на несъществуващо обстоятелство, ако в действителност задълженията не са погасени и /или остатъкът от имуществото не е разпределен.

Законът предвижда специални правила за защита на кредиторите при ликвидация. На първо място ликвидаторът е длъжен на покани кредиторите да предявят вземанията си, съгласно нормата на чл. 267 ТЗ. От датата на поканата, обявена в търговския регистър започва да тече 6-месечния срок, в който не може да се пристъпи към разпределяне на имуществото- чл.272 ал.1 ТЗ. Ако кредиторът е известен на ликвидатора /от счетоводните му книги или по друг начин/, то при непредявяване на вземането, следва дължимата му сума да се вложи в банка на негово име, при съобразяване предписанията на чл.272 ал.2 ТЗ. Ако някое от задълженията е спорно, имуществото се разпределя само след като се даде обезпечение на кредитора-чл.272 ал.3 ТЗ.

Предвиденото в нормата на чл.267 ТЗ предявяване на вземанията обаче няма същото значение както предявяването на вземания в производството по несъстоятелност. По същество предявяването представлява уведомяване на ликвидатора за наличието на претенция, но задължение за подобно предявяване кредиторът няма-той има само право на такова. Неупражняването на същото не води до загуба или погасяване на вземането, тъй като при ликвидацията липсва норма, аналогична на чл.739 ТЗ. Срокът по чл.272 ал.1 ТЗ не е такъв за предявяване на вземанията, нито е давностен или преклузивен такъв. Значението му е свързано с настъпването на изискуемостта на вземането на съдружниците за ликвидационен дял и определя момента, от който могат да получат частта от нетния остатък от актива на имуществото. Вземанията на кредиторите, които не са били предявени или не са станали известни на ликвидатора в този срок не се погасяват, но се удовлетворяват от останалото имущество, без право на кредиторите да искат връщане на получените ликвидационни квоти от съдружниците. Условието за заличаване на търговеца обаче се свързва с уреждане на всички задължения, не само с известните или предявени от кредитора, тъй като законът не прави разграничение. Предпоставките за заличаване следователно се считат за ненестъпили ако дружеството има неуредени задължения, независимо дали са били известни или предявени на ликвидатора.

В настоящия казус ответното дружество е с вписан ликвидатор, обявена е покана до кредиторите и вписано заличаване на 11.03.2022г. Същевременно се установява, че преди, по време и след приключване на ликвидацията дружеството е имало публични задължения по ЗДДС, ЗКПО, ДДФЛ и ДОО, установени с ревизионен акт от 23.11.2017г. След образуване на изпълнителното дело е издадено от публичния изпълнител постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК. Конкретната наложена мярка е запор на банковите сметки на ответника във всички банки в страната, като с постановление от 14.12.2017г. е продължено действието на предварителната обезпечителна мярка. Подадената срещу ревизионния акт жалба е отхвърлена с решение на

Административен съд гр.Бургас, потвърдено от ВАС.

От тези данни се вижда, а и не се спори между страните, че още преди започване на ликвидационната процедура и по време на провеждане на същата, ответникът е имал установени по основание и размер задължения към фиска. Несъмнено дружеството-длъжник е знаело за претенциите на държавата, тъй като е уведомено за същите с факта на връчване на съобщението за доброволно изпълнение на 22.12.2017г.- по това обстоятелство също не са заявени противоречиви позиции. Самият търговец е обявил в търговския регистър наличието на данъчни и осигурителни задължения към 31.12.2020г. в размер на 91 000 лева. Приобщени са в хода на процеса и доказателства за висящ процес срещу ответника, по предявена претенция с правно основание чл.216 ал.1 т.6 ДОПК, за обявяване за относително недействителни по отношение на държавата на разпоредителни сделки с недвижими имоти, по която е образувано търговско дело №154/21г. по описа на СГС.

Казаното е достатъчно за формиране на извод, че ответното дружество е било заличено при липса на условията на чл.273 ал.1 ТЗ. Предприемането на такива действия при наличие и на висящ съдебен спор между страните, с оглед на заявеното от страна на ищеца качество на кредитор на търговеца, категорично е несъответно на целите на ликвидационната процедура. За да се произнесе съдът сезиран със спора по чл.216 ал.1 т.6 ДОПК несъмнено следва да бъде възстановена провосубектността на ответника, като в случай на положително съдебно произнасяне ищецът би могъл да насочи изпълнение по отношение на недвижимите имоти, предмет на същия този процес. Ликвидаторът е следвало да съобрази тези обстоятелства- влезият в сила ревизионен акт, установяващ съществуването на публични задълженията по правно обвързващ начин и висящото производство пред СГС, но вместо това е декларирал, че всички задължения на дружеството са уредени/включително погасени по давност/.

Направеното възражение, че публичните задължения са погасени по давност с изтичане на петгодишния срок, предвиден в чл.171 ал.1 ДОПК, считано от първи януари на годината, следваща годината, през която е трябвало да се плати същото, е неоснователно. Това е така, тъй като на първо място, за да бъде приложен института на давността следва задълженото лице да предприеме конкретни постъпки, подавайки възражение пред НАП с искане за отписване на задължението като погасено на това основание. В противен случай, какъвто е настоящият, започналото принудително изпълнение ще запази своето действие и продължи за събиране на задълженията по принудителен ред. Освен това по делото са ангажирани доказателства, свидетелстващи за налагане на обезпечителни мерки по отношение на длъжника- ответник, водещи като последица до спиране на давността. Съгласно нормата на чл.172 ал.1 т.5 ДОПК с налагането на обезпечителни мерки се спира давността. Правното действие на постановлението за обезпечение не е обвързано с надлежното му връчване, а фактическият състав на тези правна норма се свежда до: налагане на мярката с издаване на постановление от публичния изпълнител и получено запорно съобщение, изпратено във връзка с постановлението до органа, отговорен за изпълнението на наложената мярка. Уведомяването на задълженото лице за наложената

мярка не е елемент от този фактически състав. Достатъчно е мерките да са реално наложени.

От представените по делото заверени копия на документи, издадени във връзка с изпълнителното производство, водено срещу ответника става ясно, че последният е имал сметка в „Инвестбанк“ АД, която кредитна институция е надлежно уведомена за наложения запор и в изпълнение на ангажимента си е превела наличната сума в размер на 292.59 лева на публичния изпълнител. Ясно е следователно, че запорното съобщение е произвело своето действие, като се касае за реализирани фактически действия по принудително изпълнение, довели до спиране на давността.

При съобразяване на всичко казано настоящият състав намира, че при вписване заличаването на дружеството на 11.03.2022г. не са били налице предпоставките по чл.273 ал.1 ТЗ, тъй като към този момент е имало неуредени публични задължения на ответника. Поради това извършеното заличаване е вписване на несъществуващо обстоятелство, а претенцията на ищеца по чл.29 ал.1 ЗТРРЮЛНЦ като основателна следва да се уважи.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78 ГПК, на ищеца трябва да бъдат присъдени направените разноски в настоящото производство в размер на 800 лева. При изчисляване на дължимите разноски са съобразени заплатения от ищеца депозит за особен представител- 600 лева и юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 200 лева.

В тежест на ответника следва да се възложи и дължимата за разглеждане на делото държавна такса в размер на 50 лева.

Воден от горното, Бургаски окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено по иска на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител Биляна Ангелова Хаджийска- Тодорова с адрес гр.София, ул.“Триадица“ №2, ет.6, ст.38 срещу "Монолитстрой-3"ЕООД /заличено/, ЕИК 200827646, със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул."Александър Стамболийски" №7, ет.1 с правно основание чл.29 ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, че по партидата на "Монолитстрой-3"ЕООД /заличено/, ЕИК 200827646 в Търговския регистър при Агенция по вписванията е вписано несъществуващо обстоятелство- заличаването на търговеца "Монолитстрой-3"ЕООД /заличено/, ЕИК 200827646 поради приключило производство по ликвидация.

ОСЪЖДА "Монолитстрой-3"ЕООД /заличено/, ЕИК 200827646, със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул."Александър Стамболийски" №7, ет.1 да заплати на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител Биляна Ангелова Хаджийска-Тодорова с адрес гр.София, ул.“Триадица“ №2, ет.6, ст.38 сумата от 800 лева направени разноски по делото.

ОСЪЖДА "Монолитстрой-3"ЕООД /заличено/, ЕИК 200827646, със седалище и адрес

на управление гр.Бургас, ул."Александър Стамболийски" №7, ет.1 да заплати по сметка на Окръжен съд гр.Бургас сумата от 50 лева държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____